

exacūtus, a, um. *adi.* ETYM exacuere. [FREQ minima 6^{indicia} 0,36^{/d.c.m.} 79 PLIN Nat] uocabulum scriptis technicis ad historiam naturalem pertinentibus aptum, quandoquidem litterariis narrando aptis, usibus mediis, tantum prosa; inde a saec. I ec. apparet usque in Antiquitatis finem.

VARIATIO OPERUM		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
	exponens	5	1,7
	narrando	1	0,19
DIACHRONICA	I-II ec.	5	1,25
	III-V ec.	1	0,11
DIAPHASICA	media	6	0,42
DIASTRATICA	litteraria	1	0,08
	technica	5	1,8
MODUS	prosa	6	0,42

¶ **a** *satis acutus* • *bastante agudo o cortante* [REL → *acutus*^{1a1}] 79 PLIN Nat 17.115. prae-sectam findi iubet per medullam, in eam surculos exacutos ... addi, medullas iungi. 79 PLIN Nat 29.141. tertium genus et odoris taedio inuisum, exacuta clune.

b^{significatiue} *satis subtilis* • *bastante sutil o perspicaz* [REL → *argutus*^b] 384 HIER Epist 34.4. ἡκόνεος νοῦ, quod nos dicere possumus, exacuti sensus.